

първо време като тяхна опашка и слѣдъ това — спонтанно между утайкитѣ имѣ. Славянинътъ можеше да бже великанъ между чужденцитѣ, но не и между събратията си. Велики славянски имена се посочватъ въ редоветѣ на „хуни“, тевтони и римляни-византийци, но не и въ тия на самитѣ славяни.

Отъ редица факти може да се заключи, че най-раннитѣ славянски движения къмъ Полуострова трѣба да се търсятъ подъ чужди имена и въ доволно ранни дати прѣзъ първитѣ готски и „хунски“ нашествия. Но което е утѣшително, славянитѣ еднички прѣди прабългаритѣ съ огледъ на нахлуването си въ Полуострова идѣха тукъ за постоянни огнища, за осѣдълъ животъ. Прямо плодъ отъ това е силния славянски отпечатъкъ въ номенклатурата на Полуострова.¹⁾

Едни отъ най-първитѣ славянски нашествия прѣзъ Източния Балканъ трѣба да се отнесатъ още къмъ III-я вѣкъ, визирани съ еластични имена за нашествия на „скити“, готи, „сармати“, гети и т. н. Името напр. на римския трибунъ Barzimer (у Gibbon и Richomer) се посочва отъ нѣкои за славянско. (Barzimer се е сражавалъ срѣщу готитѣ съ много пѣхотни кохорти нѣйдѣ около днешния

¹⁾ Считаю за не излишно да дамъ нѣкои бѣгли бѣлѣжки за първитѣ славянски нашествия въ Тракия прѣзъ Източния Балканъ, за да се види до колко бихме били прави да търсимъ ранни славянски слѣди подъ тоя Балканъ, респективно въ Сливенско.

Колкото се отнася до това, че намѣсти се отклонявамъ отъ това, което трѣба да се каже само съ огледъ на Сливенъ, ще забѣлѣжа, че, прѣди всичко, миналото на даденъ кжтъ трѣба да се разсвѣтли по възможность въ свръзка съ по-широкъ кръгъ отъ покрайнини и събития. Историята на града Сливенъ, особено въ тия тѣй далечни периоди, безъ съпоставянето ѝ съ тая на цѣла Тракия и въ частности — Юго-източна България, би била блѣда и непонятна. Другъ би билъ въпроса, ако всичко друго вѣнъ отъ Сливенъ бѣ проучено и изложено на книга, та на читателитѣ да не оставаше, освѣнъ да се запознаятъ само съ миналото на града Сливенъ. Вѣнъ отъ това, азъ имамъ прѣдъ видъ, че пиша трудъ, частъ отъ събрания материялъ въ който да послужи не само на тия, които биха намѣрили за нужно да го използватъ въ други исторически разработки, но трудъ — писанъ главно за Сливенци, между които има хора, които не сж фамилиаризирани съ историята въобще или пъкъ не боравятъ съ тия исторически данни и термини, които сж прѣдметъ на специални занятия.